

Der er mange slags drama

Det er ikke blevet til så meget fodbold på nethinden den seneste uge. Dels på grund af kurser og møder, og dels fordi jeg tillod mig den luksus at tage en tur i Operaen onsdag aften for at koble af. Nogle vil finde det utænkeligt at kunne koble af til godt fem timers Wagner, men trofaste læsere af denne klumme vil vide, at jeg er (meget) operamenneske. Hvad en psykolog kunne få ud af det at være fodboldelsker, lovnørd og operaelsker, tør jeg slet ikke tænke på. Men interessant nok mødte jeg for nogle år siden en guide i forbindelse med en Arsenal-kamp i Champions League, som var i samme situation. Det blev en lang aften i baren, da dommerne var lagt i seng, hvor vi udvekslede erfaringer. Jeg er ikke primært Wagner-menneske, men når Valkyrien en sjælden gang kommer forbi København i sine fem timers magt og væld, må man hugge til, hvis man har de lyster. Og det kan varmt anbefales – fremragende sangere og orkesterspil. Den løber desværre kun 14 dage endnu og med få billetter tilbage. Og nej, dette er ikke et sponsoreret indslag – bare et forsøg på at give en oplevelse videre. Og forklare, hvorfor jeg nu torsdag formiddag, relativt få timer efter min tilbagekomst, sidder med ugens artikel og ikke mindst deadline-djævelens hornede og klo-besatte finger to centimeter over skulderen.

Men jeg har dog fået set en anelse hist og pist og ikke mindst læst artikler og fundet et par clips. For at starte bagfra, så lad os tage PSG's nedsmeltning mod Real Madrid i returopgøret i Champions League onsdag aften. Jeg har set Pocchettino være voldsomt utilfreds med, at der ikke blev givet et frispark til målmand Donnarumma, da Benzema gik til ham, efter at han havde været alt for længe med at skille sig af med bolden. Nu er det jo et typisk (og gratis) tegn på ansvarsforskyldelse at sende bolden videre til dommeren, som ifølge UEFAs regulativer ikke må udtale sig, så alt kommer til at stå uimodsagt.

Men ja, der er en kropskontakt. Til gengæld er bolden på jorden og dermed frit bytte, og Benzema synes at ville foretage et angreb med skulderen. Det må man godt, så længe bolden er inden for spilleafstand (næste skridt), og man forsøger at spille bolden. Benzema sparker faktisk ud efter den, så begge betingelser er opfyldt. Så er der også en minimal arm i ryggen – men helt ærligt: ville det frispark være blevet dømt, hvis det var foregået mellem to markspillere oppe i midtercirklen? Og det er faktisk syreprøven – for målmanden har ikke nogen særretigheder på dette punkt (og slet ikke, når han har lagt bolden på jorden). Mange tror stadig, at der er et eller andet med målfeltet, som skulle give målmanden en magisk beskyttelse. Glem det. Reglerne er eksakt de samme inden for og uden for feltet – og når målmanden har givet bolden fra sig, er han at betragte som en markspiller. Så der er ingen specielle beskyttelser eller fredningsbestemmelser i relation til målmænd. De må jages hele året – og da især når de handler tankeløst og undervurderer situationens alvor, som Donnarumma gør.

Men vi er slet ikke nået til det værste. At PSG's Qatar-ejer tilsyneladende tændte totalt af efter kampen (her må jeg læne mig op af aviserne, for det er der i sagens natur ingen officielle billeder fra). Alt foregik i spillertunnellen, hvor ejeren dels forsøgte at trænge ind i dommerens omklædningsrum (da han endelig havde fundet det – i andet forsøg) og efterfølgende forsøgte at blokere døren, inden behjertede mennesker (ifølge avisen hans egne bodyguards) fik fjernet ham, inden det gik helt galt. Der var vist også lige en dødstrussel involveret undervejs. Det bliver usandsynlig spændende at se, hvad UEFA får ud af det, og jeg

er lykkelig for, at jeg ikke var delegate til den kamp. Det har givet en meget kort nat med rapportskrivning. Håber ikke, at man har haft det tidligste morgenfly ud af Madrid, som det ellers ofte sker. Ifølge i hvert fald en enkelt avis skulle der foreligge en uofficiel videooptagelse (længe leve mobilen og iphonen) , så der burde være basis for en fornuftig sagsbehandling.

I det hele taget er opførslen hos folk, der ikke står på holdkortet (klubejere, direktører osv.) et tiltagende irriterende problem. Jeg har selv prøvet i Europa at måtte gelejde en græsk klubejer ud af dommerens omklædningsrum (mens alle hans kolleger undskyldte for hans opførsel). Kan vi da for pokker ikke blive enige om, at vi alle er en eller anden form for rollemodeller – og så skal der være plads til følelser osv samt alle de andre floskler, men låget må altså aldrig helt ryge af trykkogeren. Det gavner ingen – og slet ikke fodboldspillet. Der er en god grund til, at UEFA kører med et 'Respect'-badge på dommerens ærme. Og herhjemme er vi heller ikke altid for gode – ingen nævnt, ingen glemt.

Hvilket fører mig videre til Andreas Alms udvisning i kampen mod SønderjyskE søndag. Det er håbløst at begynde at kommentere på den første advarsel, når man ikke ved, hvad der er sagt. Heldigvis er der ikke så mange mikrofoner i omløb, og det er nok meget godt. Men det ligner, at det er en ophobning af episoder gennem hele kampen. Og strafudmålingen skal jeg nok holde mig langt væk fra. Det var klassikeren med den lovgivende, udøvende og dømmende magt igen, igen. Men der kan ikke være gnist af tvivl om, at kropssproget efter den første advarsel – da det hele egentlig er overstået, og dommeren er på væk – med et demonstrativt hopperi i den grad udstiller foragt for, hvad der lige er foregået. Og så har dommeren simpelthen ikke noget valg. Det kommer til at se tosset ud, det medgiver jeg – men nok er nok. At det så godt kan undre mig, at kæden i den grad hopper af, er en anden historie, for Andreas Alm er dog én af de mere rolige af slagsen. Omvendt så vi sidste år Niels Frederiksen – det fredelige menneske – ryge i fælden. Så blodtrykket kan sagtens få en ekstra tur, men stadigvæk: lad os nu uanset hvad huske på, at vi skal være der allesammen, og vi skal have respekt for hinandens opgaver. Og for at der kan vises følelser – men alt har en grænse.

Det ville være fristende at tage hands-episoden fra Silkeborg – Brøndby med (det var den, hvor VAR gik ind og fik dommeren efter et gensyn til at omgøre et dømt straffespark). Men jeg vil faktisk gerne gemme den til en mere grundlæggende gennemgang af hands (så har vi måske også i mellemtiden fået årets justeringer og lovændringer fra IFAB, så vi kan se, om der skulle være justeret endnu en gang). For mig er det væsentligt her og nu at sige, at vi i det aktuelle tilfælde lander det rigtige sted, nemlig med et ikke-straffespark, at VAR virkelig viste sin værdi, og at det var ét af de tilfælde, som medierne ofte efterlyser, nemlig at dommeren havde mod til at ændre sin oprindelige beslutning. At det så var ærgerligt for Silkeborg – og at kampresultatet vel var det største røveri set de seneste år, selv om det foregik på helt regulær vis, er en helt anden historie.

Der bliver vist lige plads til at klemme en lille kuriøs sag ind. En læser har gjort mig opmærksom på en episode i kampen mellem Watford og Arsenal i weekenden. I opspillet til Arsenal's tredje mål er en Arsenal-official langt uden for sit tekniske felt for at agere bolddreng og få sat bolden hurtigt i spil igen. Uha – det er endnu et af de tilfælde, hvor lov og sund fornuft kommer til at kollidere. Og interessant nok er det gerne det omvendte tilfælde, der er gældende, nemlig at det kan tage meget lang tid at få bolden tilbage på banen.

Lovmæssigt må træneren selvfølgelig ikke forlade sit område. Omvendt sker det jo i spillets interesse og for at komme hurtigt igang igen, hvilket vel er det, som vi alle er kommet for at se

på. Så 'What does football expect ?'. I den ideelle verden havde der jo bare stået en bolddreng i stedet. Jeg ville som observatør lukke øjnene (eller blinke en gang) – og så tage snakken med dommeren bagefter. Læseren spørger også, om VAR ikke skal gribe ind. Dertil er kun at sige, at dette er uden for VAR—protokollen (ligesom f.eks. et forkert udført indkast ville være det).

Men et rigtig godt spørgsmål – og forhåbentlig et tilfredsstillende svar. I det hele taget ligner min indbakke lige nu noget, der er løgn, og jeg er håbløst bagud – men hold ud, og bliv endelig ved...